

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017

**+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ**

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Εὐγενίας Ὁσιομάρτυρος (+262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

Τυπικὸν Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περ.γ' §§7-9

*****

ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ.

*****

ΤΥΠΙΚΟΝ

7. Εἰ τύχοι ἢ πρὸ τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῇ τῇ κδ' τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων οὕτω· Μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ψάλλομεν Προσόμοια τῶν Πατέρων «Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ» εἰς δ', καὶ δ' Προεόρτια «Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια» (ζῆτει τῇ κ' τοῦ μηνός). Δόξα. «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν. «Σπήλαιον εὐτρεπίζου». Εἴσοδος, «Φῶς ἰαρόν», τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» (ζῆτει ἐν τῷ Ἐσπερινῷ), οἱ Στίχοι «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος», καὶ ὁ ἕτερος «Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην». Δόξα. «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν. «Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν». Ἀπολυτικά τῶν Πατέρων «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», τὸ Προεόρτιον «Ἀπεγράφετό ποτε» καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμόν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἐσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν «Κύματι θαλάσσης», εἶτα Δόξα. «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν. «Ἄκουε οὐρανὲ» (ζῆτει ἀμφοτέρω ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον «Ἀπεγράφετό ποτε» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτικίου, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον «Τῶν Προφητῶν αἰ ῥήσεις»· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον «Αὐλῶν ποιμενικῶν» (ζῆτει ἀμφοτέρω ἐν τῇ κδ')· εἶτα ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης». Εἰς τὸ πρῶτον Τροπάριον ἐκάστης Ὡδῆς μετὰ τὸν Εἰρμόν λέγεται στίχος «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε». Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ» καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν «Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα», οὗ ὁ Στίχος «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι» ἀπὸ γ' Ὡδῆς Ὑπακοὴ «Ἄγγελος Παιδῶν ἐδρόσισε κάμινον»· ἀφ' ε' Κοντάκιον «Χειρογράφον εἰκόνα», καὶ ὁ Οἶκος «Ἐκτεινὸν σου τὴν χεῖρα». Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαί «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν», Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον»· καὶ τὸ Προεόρτιον «Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ». Εἰς τοὺς Αἶνους· Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τὰ τροπάρια «Ἄρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς» εἰς δ'. Δόξα. «Τῶν νομικῶν διδασμάτων ὁ σύλλογος», Καὶ νῦν. «Υπερευλογημένη», Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ. Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον», Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιόν ἐστιν», Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον», «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ Ἀπόλυσις.

*****

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶΙ ΕΣΠΕΡΙΝῶΙ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ'), καὶ τὸν προοιμακὸν ψαλμόν.

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἶτα, τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους η', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ' εἰς δ', Προεόρτια γ' εἰς δ'.

Τῶν Πατέρων Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν· τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταῖον καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπειράνδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτου μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὠφθη φιμωτῆς· ὦν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτῆρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέ-

στη ποταμός· οὗ ὀυσθειήμεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Προεόρτια Στιχηρὰ ἰδιόμελα γ' εἰς δ'.

Ποίημα Ἀνατολίου. Ἦχος α'.

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσήφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοί, ... (τὸ αὐτό).

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράζωμεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεὶς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Τριάς Ἅγία, δόξα σοι.

Στίχ. η'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργία τοῦ

Αγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὦν, γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστοργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σποράς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρουον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φορικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

* * *

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (92)

Στίχ. α΄. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92)

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92)

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (14-20).

Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λῶτ ὁ ἀδελφίδου ἀπὸ τοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς ἀπὸ τοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες ἀπὸ τοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφίδου ἀπὸ τοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα ἀπὸ τοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῶν, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειροῦς σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσῃ ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκον-

τάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμη τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλη πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (τ' 14-18,20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβη δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾶ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήση, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήση, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

***

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (τῆς Μονῆς), ὡς σύνηθες.

Δόξα. Ἦχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, οἱ μεγάλων μοι Προφῆται, εἰς αἰεὶ μακαρίζονται καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀ-

νερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοίγε πύλην ἢ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστοουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

***

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Προεόρτια Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῶν Ἑσπερίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας· ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, πρωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλουτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασία, πικροτάτης βρώσεως.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐναπογραφόμενος Χριστέ, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἔρχῃ χαρίσασθαι, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνούσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμούς, φύσεως καινίσαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανόησασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνον ποθεινότατον, ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· πῶς καὶ γεννήσασα, παρθελεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα, ποιούντος βουλήματι!

Δόξα. Ἦχος β΄. Κυπριανού.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσιταὶ ὤφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χῶρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

* * *

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

Ἀπολυτικίον τῶν πατέρων. Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον (τῆς παραμονῆς).

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετό ποτε, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτικά

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ΄.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκέλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον (τῆς παραμονῆς).

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετό ποτε, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο.

το. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμφῳ ἐξίσταντο λέγουσαι Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; Ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. **Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον. (24 Δεκ.)**

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὖριον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὡσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτήρ· συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῆ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν

ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. **Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρα προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· ὄν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγεραται διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον. (24 Δεκ.)**

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικός, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεῦοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

***

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται

***

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος δ'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κάμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ᾠτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἡ καρδιά μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλουῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ, τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον. ᾠδὴ δ΄. Ψαλμὸς μγ΄ (43).

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. (μγ΄ 27)

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. (μγ΄ 2)

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, ...

Στίχ. β΄. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. (μγ΄ 8)

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, ...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ΄ 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρὸς σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχε-

ται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... **Κύριε**, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... **Ἀμήν.**

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν μόνον ὁ τῶν Πατέρων.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι καὶ διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροί, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σήμερον τὸ κλητός, τῶν θείων Πατέρων Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον, τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσὶν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάλαι δεξιούται, Θεότητα μίαν τὴν τρισυπόστατον, ὁ ἱερός Ἀβραὰμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀβραὰμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου φλογὸς καμίνου δέ, οἱ θεῖοι Παῖδες ποτέ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται διὸ νῦν τὴν Γέννησιν, Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Δόξα.

Ἀριθμῶ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος τὴν ἀθεότητα, καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προὑπέφηναν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ Παρθένε ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυῖδ ἐξήνθησας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρῖν.

Ὡιδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα. (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, Ἴδου ἢ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες. (δὶς)

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσοῦς εἰκόνας φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς

κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες· Πλήν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἡσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

Δόξα.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, σὺν τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ Νόμος, καὶ προσκιτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θείαν ἔλλαμψιν σήμερον· καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους· ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλούμενον, ὑπερφῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφύρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

***

Εἶτα αὶ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσία θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας Ὀσιοπαρθενομαρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις, Εὐγενία, Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.

Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς ἂν παραδράμη σε τμηθεῖσαν ξίφει, Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατὴρ τῆς ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης, Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ, ξίφει,
Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Νικολάου Μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιω-
τῶν, καὶ διήγησις ὠφέλιμος.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκός, ξί-
φει τελειοῦται.**

Στίχ. Πᾶν Ἀχαϊκός ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,
Ὅλη χαρᾶ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὀσιος Ἀντίχοος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.**

Στίχ. Αντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἅπας, ὄν παρήλθεν ἡδέως.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ
Γεννήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ
τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν,
πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαρεστη-
σάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνή-
στορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενε-
αλογία, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱ-
στορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προ-
φητῶν καὶ τῶν Προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ
Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ τῶν ἁγίων τριῶν
παίδων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἐξομολογησαμέ-
νων καὶ διασωθέντων.**

Στίχοι.

Χαρᾶς πληροῦσθε σήμερον Χριστοῦ ἐν γῆ τεχθέντος
αἱ πατριαὶ τῶν ἐκλεκτῶν Δικαίων ἀπ' αἰῶνων.

**Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

***

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ωιδὴ α'. Ἦχος α'.

**Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε· * Χριστὸς ἐξ οὐ-
ρανῶν· ἀπαντήσατε· * Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώ-
θητε. * Αἰσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ ἐν**

**εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε, λαοί, * ὅτι δεδόξα-
σται.**

Ωιδὴ γ'.

**Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
ἀρρεύστως Υἱῷ * καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου
* σαρκωθέντι ἀσπόρως * Χριστῷ τῷ Θεῷ
βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν * ἅ-
γιος εἶ, Κύριε.**

Ωιδὴ δ'.

**Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ * καὶ ἄνθος ἐξ αὐ-
τῆς, Χριστέ, * ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστη-
σας, * ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς * κατασκίου δασέος·
* ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου * ὁ ἄυλος
καὶ Θεός. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.**

Ωιδὴ ε'.

**Θεὸς ὢν εἰρήνης, * Πατὴρ οἰκτιρῶν, * τῆς με-
γάλης βουλής σου τὸν ἄγγελον, * εἰρήνην πα-
ρεχόμενον, * ἀπέστειλας ἡμῖν· * ὅθεν θεο-
γνωσίας * πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, * ἐκ νυκτὸς
ὀρθρίζοντες, * δοξολογοῦμέν σε, φιλόνητο.**

Ωιδὴ στ'.

**Σπλάγχων Ἰωνᾶν * ἔμβρυον ἀπήμεσεν * ἐ-
νάλιος θῆρ, * οἶον ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ *
ἐνοικήσας ὁ Λόγος * καὶ σάρκα λαβὼν, * διε-
λήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἦς γὰρ οὐχ ὑ-
πέστη ῥεύσεως, * τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀ-
πήμαντον.**

Ωιδὴ ζ'.

**Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, * δυσσε-
βοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, * πυ-
ρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, * ἀλλ' ἐν μέσῳ
τῆς φλογὸς * ἐστῶτες ἔψαλλον· * Ὁ τῶν πατέ-
ρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.**

Ωιδὴ η'.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**Θαύματος ὑπερφουοῦς ἡ δροσοβόλος * ἐξεικό-
νισε κάμιнос τύπον· * οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο
φλέγει νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ * τῆς Θεότητος**

Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

***

Ἐκ τοῦ κανόνος ἡ θ΄ ᾠδῆ.

***

Καταβασία. Ωιδὴ θ΄.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν τιμιωτέραν * καὶ ἐνδοξοτέραν * τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον * ὄρῳ καὶ παράδοξον· * οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον * χερουβικόν, τὴν Παρθένον· * τὴν φάτνην χωρίον, * ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος * Χριστὸς ὁ Θεός· * ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Ζ΄.

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Τῶν πατέρων. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες, ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ, Ἐφραθαῖ ἐτοιμάζου· ἡ Θεοτόκος ἤκει γὰρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! οὐ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ, Πατριαρχαὶ ἅπαντες

καὶ Προφηταί, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήρησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χειρὰ σου, φιλόνητοπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φι-

λανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Καὶ τῶν πατέρων, προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἄιρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ τιμῶσα τὸν αἰδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰουδα τε, καὶ Λευῖ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρῶν τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυΐδ Ἰησοῦν, Σαμουήλ· Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτούμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄιρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτέ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλιοῦ θείῳ ἄρματι, θεόφρον Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐζεκία ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτῆ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτό-

κος, ἦν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἢ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ρεβέκκα, καὶ Ραχήλ σὺν τῇ Ἄννη τε, καὶ ἡ ἔνδοξος, Μαριάμ ἢ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρησασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.**

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ νόμου τὴν χάριν εὐαγγελιζόμενοι, ὡς ὑπὲρ νόμον τῇ πίστει ὑπάρξασιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὖσαν πρόξενον, ταῖς ἐν ἄδη κατεχομέναις ψυχαῖς προεκκήρυτον, διὰ τῆς ἀναστάσεως· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἢ κατάρα νενέκρωται, * ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

***

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,

* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθηήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἠμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Και τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν * ἄσω-
μεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς
ζωῆς ἡμῶν * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Εἰς τὴν Α΄ Ὁραν. Ἐωθινὸν ζ΄. Ἦχος βαρύς.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωί· καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον
Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς
φρεσίν; ὕφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς
τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν ἀνάστα-
σιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ
τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς
πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην
Χριστόν.

* * * * *

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, δ΄ ἐκ τῆς γ΄ καὶ δ΄
ἐκ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐ-
τοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέ-
σω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς
αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐ-
τοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ
Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθά-
νατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, *
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, *
εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡ-
μᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκέλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ...

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ...

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκέλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Προεόρτιον (τῆς παραμονῆς).

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετό ποτε, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυ-

το. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου
πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον * τὸν προαιώνιον Λόγον * ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. * Χόρευε, ἡ οἰκουμένη, * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον μετὰ ἀγγέλων * καὶ τῶν ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι * παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑμνος Τριῶν Παίδων (Δαν. γ΄). [Προσευχὴ Ἀζαρίου]

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40)

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκη-

ναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμφών, καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος)· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμ. μγ').

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. α' 1-25).

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυῖδ υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐ-

γέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρῆς καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ, Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωβῆδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ἰωβῆδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν, Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ, Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν, Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν, Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν, Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ, Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυ-

ρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

*****

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ωιδαι δ΄-θ΄ τῶν κανόνων.

Ωιδαι δ΄-θ΄ τοῦ κανόνου τῶν πατέρων.

Ωιδὴ δ΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν, προσρῶν Ἀβραακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθῆ, ὀμιλῶν τοῖς ἐν Ἄϊδη, ὡς Παντοδύναμος. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ἐν τῷ Ἄϊδη θεία κάθοδος, σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἐχθροὺς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθῆ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἠνοιξας. (δίς)

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστός, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προῦπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς θῆρας, ὡς πρόβατα ἀπέ-

δειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Δόξα.

Τῆς ἀμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογός, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσοῦ γὰρ ὑπέριμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, Προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, Ἄχραντε σεμνή· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὄμιλος σήμερον.

Ωιδὴ ε΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτός ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρος δείκνυται, γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν· καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. (δίς)

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προῦπαντᾶ τὴν θείαν Γέννησιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προῦπογράφοντες τρανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἔσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον, καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ, ἀπεργασάμενοι ἐν

τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνας χρυσοῦς δόξαν ἐχώνευσαν.

Δόξα.

Ἐφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι· τοῦ πυρός δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι· καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς, προκαταγγέλλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος· Τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἄνευ σπορᾶς, ἔρχεται τίκτουσα.

Ωιδὴ Ϛ΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ Αἴδου ἀγαθῆ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριημέρῳ ταφῇ σου θεοπρεπῶς· ζῶν δὲ ἐπήγασας, ἀναστάς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ. (δίς)

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλή, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἠδέσθη τοὺς σέβοντας, τοῦ πυρός τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Δόξα.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, ῥυθμιζέσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς τὴν θεῖαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐν τῷ λάκκῳ ποτέ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ παρθένου τὸν Χριστόν, Μαρία Μήτηρ ἄνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες, νυνὶ δὲ τὰ Γενέθλια.

Ωιδὴ ζ´. Ἦχος πλ. β´. Ὁ εἰρμός.

Ἀφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡ ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου Κύριος αὐτός, προσλήψει σαρκός, θάνατον ὑπέμεινεν· ἀλλ' ἐξανέστη Θεότητος ἰσχύι, συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. (δίς)

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα τῆς πίστεως, ἀρχηγέτα Πάτερ Ἀβραάμ, ἐδείχθης ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ ἑναργῶς, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀψύχων ἤχους, διακενῆς ἀλαλάζοντας, τῶν ἐμψύχων ἡμβλυνεν ᾠδῇ· καμίνου γὰρ πῦρ, φλεγόμενοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀλωβήτως, ἀνεβόων· Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Τῇ θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης πάλαι Δανιὴλ, Χριστοῦ προτυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φορικτὰ

προκαταγγέλλει, ἐκβοῶν· Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλόμενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἄγνη, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η´. Ἦχος πλ. β´. Ὁ εἰρμός.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεός, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡ τῆς ἀφάτου σου Χριστέ, συγκαταβάσεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς! ἰδοὺ γὰρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης· ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραάμ Χριστέ, ὃν ἐγέννησεν υἱόν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοι Δέσποινα, καθάπερ πρόβατον, ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φλόξ ἡ ἀκάματος Χριστέ, ἐνδυσάμενων σε, ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον τῶν ἀγίων Παίδων σου, ἐπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῇ σῇ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἠχεῖτο, Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·

ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δίδεται λέουσι βορά, ἀρρήτοις κρίμασιν ὁ
Προφήτης Δανιήλ· ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας
δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θήρας
ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
Ἀβραὰμ καὶ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ,
Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅν προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναί,
Ἰησοῦν Ἐμμανουήλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ
ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Υἱὸν τε
καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
ἢ Παρθένης Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως, ἐν
Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Ωιδὴ θ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ,
ὄν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν·
ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ
ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τί ἐποδύρη ἢ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,
καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν;
ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς,
τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν Ἄιδην καθελῶν, καὶ νεκροὺς
συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν. (δίς)

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντες,
τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶμεν Ἰησοῦν·
Ἀβραὰμ γὰρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, ἐδείχθησαν κρηπίς,
καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσεῖ ἐν τῇ βάρῃ,
τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον Θεός, ἐν

πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβάς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ
τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου
τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Δόξα.

Τῷ Ἀβραὰμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες,
καὶ Δανιήλ ὁ θαυμαστός, Προφήτης τοῦ Θεοῦ,
Ἰσαὰκ Ἰακώβ, μετὰ Μωσῆ Ἀαρῶν, τοῦ Χριστοῦ
πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες
ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συγχαίρει πᾶσα ἢ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένης·
τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἢ Βηθλεέμ, διήνοιξεν ἡμῖν·
καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες
πίστει, βοῶμεν ἐκτενῶς· Τὰς ἡμῶν ἰκεσίας,
Δέσποινα πλήρωσον.

* * * * *

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οί προεόρτιες ιαμβικές Καταβασίες
(άνωνύμως φερόμενες, ι' -ια' αϊ.)· μέλος ἀρ-
γὸν εἰρμολογικὸν Πέτρου Μπερεκέτου (α' τέ-
ταρτον ιη' αϊ.) Ἐξήγησις Γρηγορίου Πρωτο-
ψάλτου (+1821)· ἤχος α' Ανανες

Ὁ α' χορός· Ὡδὴ α'.

Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται,
τὴν ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνός καινουργῶν φύ-
σιν.

Προθύμως δεῦτε, γηγενεῖς, τῇ καρδίᾳ,
ἄσμα μελωδὸν ἄσωμεν τῷ δεσπότῃ·

Ὁ β' χορός· εἰς αἰῶνας ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

Ὁ α' χορός· Ὡδὴ γ'.

Υψιμέδων ἀναρχε, εὐμενὲς Λόγε,
ἐπίβλεψον, πρόσχε μοι, δακρυρρόουση,
ἐκτενῶς ἐβόα σοι πρόπαλαι Ἄννα.

Ἄλλ' ὡς ἐκείνης ἤκουσας θρηνωδούσης,
καὶ ἡμῶν στερέωσον τὰς φρένας, ἀναξ,
τοῦ ἀξίως ὑμνεῖν σου τὰ γενέθλια.

Ὁ β' χορός· Ὡδὴ δ'.

Ἀββακοῦμ τὴν ἐνδοξὸν σου παρουσίαν
αὐθις, Λόγε, προῖδὼν ἐμελώδει
ἀκήκοα, Δέσποτα, ὅτι ἐξ ὄρους
ἀγίου ἤξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν
καὶ δέους πλήρης γεγονῶς ἀνακράζω
ὡς μεγάλα τὰ ἔργα, Χριστέ μου, τῆς σῆς δό-
ξης.

[Ἐτέρα ἐκδοχή:

Ἀκηκοῶς ὁ προφήτης, Χριστέ τὴν ἀκοήν σου
ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου προελ-
θεῖν.

Καὶ ἐβόησε τρόμῳ· δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύ-
ριε.]

Ὁ α' χορός· Ὡδὴ ε'.

Ὡ παντεπόπτα, τῶν ἀνάκτων τὸ κλέος,
τίς σου τὸ φιλόανθρωπον γεγενῶν οὐ θαυμά-
σει.

Ἐν γῆ γὰρ ὠφθης μὴ λιπῶν τὰ πατρῶα
σήμερον πᾶσαν ἐγκαινίζων τὴν κτίσιν,
καὶ εἰρήνην ὡς ὁ μόνος εἰρηνάρχης βραβεύων.

Ὁ β' χορός· Ὡδὴ ς'.

Εἰς βυθὸν ἀπωλείας ἢ ταλαίπωρος φύσις
Χριστέ μου Λόγε, καταντήσασα πάλαι
ἔκειτο, φεῦ μοι, σκοτεινοῖς ἐν κευθμῶσιν.
Ἐπὶ δὲ τῇ σῇ θεϊκῇ δυναστεία
πρὸς οὐρανῶν ἀνέβη τὰ τερπνότατα κάλλη·
θύσω σοι, σῶτερ, ἐβόα, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ α' χορός· Ὡδὴ ζ'.

Ὡς οἱ παῖδες, πάλαι, σοὶ κράζομεν Λόγε·
γενοῦ σῶν δούλων, ἔρκος, φύλαξ καὶ σκέπη,
καὶ σῶσον πάντας προσβολῆς ἐναντίας,
ὅπως ὑμνοῦντες σοῖς γενεθλίοις,
εἰς αἰῶνας, λέγομεν, εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ β' χορός· Ὡδὴ η'.

Νεουργε τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ σῶστα,
ὕμνεῖ σε πᾶσα μετ' ἀγγέλων ἢ κτίσις·
σκιρτᾷ, χορεύει, καὶ ἀγάλλεται τρόμῳ,
εὐλογεῖτε, λέγουσα, πάντα τὰ ἔργα
τὰ σεπτὰ γενέθλια τοῦ λυτρωτοῦ μου,
σὺν ἐμοὶ εἰς αἰῶνας, πόθῳ ὑπερυψοῦντα.

Ὁ α' χορός· Ὡδὴ θ'.

Χαίροις, πάναγνε θεοδέγμον Μαρία·
χαίροις, ἄχραντε, τῶν πεπτωκότων βάσις.

Ἐν σοὶ γὰρ ὠφθη σήμερον ὁ Δεσπότης,
ὦ θαῦμα! καινουργῶν τοὺς φθαρέντας

Ὁ β' χορός, τὸ τέλος·

καὶ πρὸς φῶς ἐπανάγων τὸ ἀνέσπερον, κόρη.

***

Ὑπόμνημα ἀναλυτικὸν τοῦ Μηνολογίου

Μνήμη τῶν Πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὐᾶς.

Στίχ. Ὑμνῶ θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγέτας,
Τοῦ ζῆν με καὶ θνήσκειν με τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἄβελ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Στίχ. Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα, καὶ ψυχῆς δίχα,
Ὡ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήθ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Στίχ. Σῆθ σπέρμα καινὸν τοῖς γονεῦσιν ἀντ' Ἄβελ,
Ἀνθρωπος ὢν δίκαιος, οἷος ἦν Ἄβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώς, υἱοῦ Σήθ.

Στίχ. Οφθεῖς Ἐνώς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,
Πολλοῖς ἐνήκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἐνώς.

Στίχ. Βίβλω Καϊνᾶν Μωσέως γεγραμμένος,
Κᾶν τῷ παρόντι χρῆ γραφῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεήλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Στίχ. Ἐξῆς προκειίσθω Μαλελεήλ τῷ λόγῳ,
Υἱὸς Καϊνᾶν, οὗ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, υἱοῦ Μαλελεήλ.

Στίχ. Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίῳ πληθύι,
Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεῦειν Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώχ, υἱοῦ Ἰάρεδ.

Στίχ. Θεῷ προδήλως εὐαρεστήσας λόγῳ,
Ἐνώχ ἀδήλοισ ἐγκατωκίσθη τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσάλα, υἱοῦ Ἐνώχ.

Στίχ. Ἐνώχ σε τέκνον ἐκμαθῶν Μαθουσάλα,
Ἐγραψα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσάλα.

Στίχ. Λάμεχ δύο γνοὺς, δεῖν ἔγνω τιμᾶν ἕνα,
Οὐ τὸν φονευτὴν, ἀλλ' ὁμωνύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Στίχ. Ἀδὰμ βροτοῖς ὄλεθρον ἐκ ξύλου φέρει
Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σῶζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σῆμ, υἱοῦ Νῶε.

Στίχ. Σῆμ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκέπων,
Τὰς πατρικὰς ἐφεῦρεν εὐχὰς εἰς σκέπην.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Στίχ. Μὴ θεῖς Ἰάφεθ πατρὸς αἰσχύνῃ πλάτος,
Βίου πλατυσμὸν εὐχαῖς πατρὸς λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξάδ, υἱοῦ Σῆμ.

Στίχ. Ζῆ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξάδ λείπω.
Καὶ γὰρ χρεῶν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γράφειν.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Στίχ. Καϊνᾶν ἡμῖν, ἐξεγήγεσται νέος,
Τῷ πρὶν Καϊνᾶν, ἐμφερεῆς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Στίχ. Συμπατριωτῶν ὄρμαθῷ καὶ συμφύλων,
Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐβερ, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν.

Στίχ. Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἐβερ,
Δοὺς ἐξ ἑαυτοῦ κλησιν Ἑβραίων γένει*.

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἐβερ.

Στίχ. Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἐβερ τόκον
Ὡς Μωυσῆς γὰρ φησι, τίκει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη Ῥαγάβ, υἱοῦ Φάλεκ.

Στίχ. Πάλιν κήσις, καὶ πάλιν νέος τόκος,
Υἱὸν Ῥαγάβ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγάβ.

Στίχ. Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,
Ἄν ἐκλάθωμαι τὸν Σερούχ, ἀμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Στίχ. Γένους ὑπάρχειν τῶν ἄνω λελεγμένων,
Καὶ τὸν Ναχώρ γνοὺς οὐ διστῶ τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θάρῶρα, υἱοῦ Ναχώρ.

Στίχ. Υἱὸς προσελθῶν ἐκ Ναχώρ κλησιν Θάρῶρας,
Πατὴρ ὑπῆρξε πατρὸς Ἑθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θάρῶρα.

Στίχ. Τὸν Ἀβραάμ πῶς δεξιόσομαι λόγοις,
Ὅς ἠξιώθη δεξιούσθαι καὶ Νόας;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Στίχ. Δεθεῖς, Ἰσαάκ, εἰς σφαγὴν, τύπος γίνῃ,
Ἐπὶ σφαγὴν ἤξοντος ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Στίχ. Διὰ κλίμακος Ἰακώβ, τῆς Παρθένου,
Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦντα, πρὶν τόκου βλέπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ῥουβίμ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Στίχ. Τῆς υἰότητος Ἰακώβ τοῦ τιμίου,
Ῥουβίμ ἔγνω τὸν θεῖον, ἀρχὴν τιμίαν.

Μνήμη του Πατριάρχου Συμεών, υιού Ἰακώβ.

Στίχ. Κὰν δευτερεύη Συμεὼν ἐκ τοῦ τόκου,
Κλέος παρ' ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μνήμη του Πατριάρχου Λευῖ, υιού Ἰακώβ.

Στίχ. Θεοῦ μεγίστου θεῖος ὢν ὑπηρέτης,
Τί Λευῖ μείζον τῆς δε τῆς δόξης θέλεις;

**Μνήμη του Πατριάρχου Ἰούδα, υιού Ἰακώβ,
οὗ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.**

Στίχ. Ἰούδαν αἰνέσουσιν οἱ σεσωσμένοι
Ἐξ Ἰούδα γὰρ Χριστὸς ἡ σωτηρία.

**Μνήμη του Πατριάρχου Ζαβουλών, υιού Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ παράλιος.**

Στίχ. Ακτὰς κατοικεῖν ὁ Ζαβουλὼν ἐκρίθη,
Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἓν ἄκρα συνδέων.

**Μνήμη του Πατριάρχου Ἰσάχαρ, υιού Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ γηπόνος.**

Στίχ. Στήσας ἑαυτὸν εἰς τὸ πονεῖν Ἰσάχαρ,
Ζωὴν συνιστᾷ γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων.

**Μνήμη του Πατριάρχου Δάν, υιού Ἰακώβ, οὗ
ἡ Φυλὴ κριτῆς.**

Στίχ. Λαοῦ κριτῆς Δάν, γλῶττα τῆς ἐξουσίας,
Ζυγοῖς δικαίους πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.

**Μνήμη του Πατριάρχου Γάδ, υιού Ἰακώβ, οὗ ἡ
Φυλὴ ληστευομένη ἢ ληστεύουσα.**

Στίχ. Γὰδ πειρατευθεὶς, πειρατεύων ἐκτρέχει,
Νίκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.

**Μνήμη του Πατριάρχου Ἀσήρ, υιού Ἰακώβ, οὗ
ἡ Φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.**

Στίχ. Ἀσήρ δέ, φησί, πίονα πλουτεῖ στάχυν,
Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτω πλουσίω.

**Μνήμη του Πατριάρχου Νεφθαλεὶμ, υιού Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ πολὺ πληθὸς.**

Στίχ. Ως ἔρνος ὄντως Νεφθαλεὶμ ἀνειμένον,
Εἰς πληθὸς αὐτῷ τῆς φυλῆς ἠπλωμένης.

**Μνήμη του Πατριάρχου Ἰωσήφ, υιού Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ περιδόξος καὶ περιφανῆς.**

Στίχ. Ἡὑξημένον σε, σὸς πατὴρ εἶναι λέγων,
Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσήφ, διαγράφει.

**Μνήμη του Πατριάρχου Βενιαμίν, υιού Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πραεῖα.**

Στίχ. Φαγῶν τὸ πρῶν Βενιαμίν, ὡς λύκος,
Πρῶος φανείς, δίδωσι βρῶσιν ἐσπέρας.

**Μνήμη Φαρὲς καὶ Ζαρά τῶν διδύμων, υιῶν Ἰούδα
τοῦ Πατριάρχου.**

Στίχ. Κοινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
Φαρὲς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγόνους.

Μνήμη Ἐσρώμ, υιού Φαρὲς.

Στίχ. Ἐκ Φαρὲς Ἐσρώμ, ὥσπερ ἐκ ῥίζης κλάδος,
Ἄμφω δὲ ῥίζης Ἀβραάμ θεῖοι κλάδοι.

Μνήμη Ἀράμ, υιού Ἐσρώμ.

Στίχ. Γέγηθεν Ἐσρώμ, οὐ νοσῶν ἀτεκνίαν,
Ἀράμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.

Μνήμη Ἀμιναδάβ, υιού Ἀράμ.

Στίχ. Τὸν Ἀμιναδάβ ἐξ Ἀράμ φῦναι λόγος
Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ Γραφή τοῦτον λέγει.

Μνήμη Ναασσών, υιού Ἀμιναδάβ.

Στίχ. Εἰς καὶ Ναασσών τῆς Ἰούδα φατρίας,
Ἐξ Ἀμιναδάβ τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.

Μνήμη Σαλμών, υιού Ναασσών.

Στίχ. Ἡὑξῆσε σειρὰν Ἀβραμιαίου γένους,
Σαλμών προελθὼν τῆς Ναασσών ὀσφύος.

Μνήμη Βοόζ, υιού Σαλμών.

Στίχ. Εὐαγγελιστὰ, τοῦδε Σαλμών υἱέα,
Τίνα γράφεις σύ; Τὸν Βοόζ, φησί, γράφω.

Μνήμη Ὠβήδ, υιού Βοόζ, τοῦ ἐκ τῆς Ῥούθ γεννηθέντος.

Στίχ. Ἐκ Ῥούθ μὲν Ὠβήδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης
Ἐκ τοῦ Βοόζ δέ, δηλὸς Ἰσραηλίτης.

Μνήμη Ἰεσσαί, υιού Ὠβήδ.

Στίχ. Ἰεσσαὶ τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γένος,
Ἔως ἀπ' αὐτοῦ Παῖς Θεὸς τεχθῆ μέγας.

Μνήμη Δαυῖδ βασιλέως, υιού Ἰεσσαί.

Στίχ. Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου
Τὸν Δαυῖδ εὗρον, ὡς ἔμαυτοῦ καρδίαν;

Μνήμη Σολομῶντος βασιλέως, υιού Δαυῖδ.

Στίχ. Σοφὸς Σολομῶν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
Ἔχων τὸ πρῶτον τῶν καλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοβοάμ βασιλέως, υιού Σολομῶντος.

Στίχ. Ἐγκώμιόν σοι, Ῥοβοάμ, πλέκω μέγα,
Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαυῖδ λέγων.

Μνήμη Ἀβιά βασιλέως, υιού Ῥοβοάμ.

Στίχ. Βοᾶ Ῥοβοάμ πρὸς τὸν Ἀβιά λέγων
Ἐγὼ πατὴρ σός, καὶ σύ μου τὸ τεκνίον.

Μνήμη Ἀσά βασιλέως, υἱοῦ Ἀβιά.

Στίχ. Εὐθὴ τὸν Ἀσά μηνύει βασιλέα,
Ἦ τετράτιτλος τῶν Βασιλείων βίβλος.

Μνήμη Ἰωσαφάτ βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.

Στίχ. Ἰωσαφάτ τὰ πάντα χρηστὸς ἐν βίῳ,
Εὐρῶν ἀφορμὰς πατρόθεν χρηστοῦ βίου.

Μνήμη Ἰωράμ βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.

Στίχ. Ἰωράμ ἡμῖν ἐξ Ἰωσαφάτ ἔφν
Υἱὸς βασιλεύς, ἐκ πατρὸς βασιλέως.

Μνήμη Ὀζίου βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.

Στίχ. Ἀνῆκε καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὀζίαν,
Ἀναξ Ἰωράμ, Ἰωσαφάτ ὁ κλάδος.

Μνήμη Ἰωάθαμ βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.

Στίχ. Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς νεοττὸν Ὀζίου,
Τῆς βασιλείας ἡ καλιὰ λαμβάνει.

Μνήμη Ἀχαζ βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.

Στίχ. Τὸ τῆς κεφαλῆς στέμμα τῆς Ἰωάθαμ,
Στέφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἀχαζ.

Μνήμη Ἐζεκίου βασιλέως, υἱοῦ Ἀχαζ.

Στίχ. Σοβοὶ τελευτὴν δακρῦσας Ἐζεκίας.
Τοσοῦτον ἰσχύουσι ρεῖθρα δακρῶν!

Μνήμη Μανασσῆ βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου.

Στίχ. Σωτηριῶδες πρὸς μετὰγνωσιν βάθρον,
Μανασσῆς ἡμῖν τὴν Προσευχὴν πηγνύει.

Μνήμη Ἀμμὼν βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.

Στίχ. Ἀμμὼν κηθεὶς τῆς ἀλουργίδος μέσον,
Ἦν καὶ βασιλεύς, καὶ βασιλείας τέκνον.

Μνήμη Ἰωσίου βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμὼν.

Στίχ. Ἰωσίας ἔναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
Ἦν γνοὺς ἐπαιεῖν, δειλιῶ μὴ σμικρύνω.

Μνήμη Ἰεχονίου βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσίου.

Στίχ. Ἐν Βαβυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
Ἰεχονίαν ἐμπαροικῆσαι βίῳ.

Μνήμη Σαλαθιήλ, υἱοῦ Ἰεχονίου.

Στίχ. Πρῶτον μετ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν τέκνον,
Τὸν Σαλαθιήλ Ἰούδα φυλὴ φύει.

**Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν τῶν Ἱερο-
σολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.**

Στίχ. Ναβουζαρδὰν ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου,
Οὐ καῦσιν ἦρε κτίσματι Ζοροβάβελ.

Μνήμη Ἀβιούδ, υἱοῦ Ζοροβάβελ.

Στίχ. Ἀβιούδ ὄρηξ, οὐ φυὴ Ζοροβάβελ.
Ὡς τὴν φυὴν οὖν, καὶ τὸν ὄρηκα γράφω.

Μνήμη Ἐλιακεῖμ, υἱοῦ Ἀβιούδ.

Στίχ. Τὸν Ἐλιακεῖμ Ἀβιούδ γράφει γόνον,
Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβῆς γονογράφος.

Μνήμη Ἀζώρ, υἱοῦ Ἐλιακεῖμ.

Στίχ. Ὁ θεῖος Ἀζώρ ἐξ Ἐλιακεῖμ ἔφν
Θεία Γραφὴ λέγουσα τοῦτο πεισάτω.

Μνήμη Σαδώκ, υἱοῦ Ἀζώρ.

Στίχ. Ἀζώρ κυῖσκων τὸν Σαδώκ οὐ λανθάνει
Ἦν συγγραφεὺς γνοὺς, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.

Μνήμη Ἀχεῖμ, υἱοῦ Σαδώκ.

Στίχ. Τοῖς τοῦ Σαδώκ ζητοῦσιν υἱόν, Ματθαῖος,
Δείξει τὸν Ἀχεῖμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.

Μνήμη Ἐλιούδ, υἱοῦ Ἀχεῖμ.

Στίχ. Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχεῖμ, Ἐλιούδ ὦφθη τέκνον,
Ὁφθῆσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιούδ.

Στίχ. Ἴδου τεκόντα καὶ τὸν Ἐλιούδ ἔγνω,
Ἐλεάζαρον τέκνον· εἰ βούλει, μάθε.

Μνήμη Ματθάν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.

Στίχ. Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθάν γεννᾶν λέγει,
Μαιευτρίας ἄκουε, Ματθαίου Βίβλου.

Μνήμη Ἰακώβ, υἱοῦ Ματθάν.

Στίχ. Καὶ Ματθάν εἰσήνεγκεν υἱὸν εἰς βίον·
Τὸν Ἰακώβ γὰρ εἰσενεγκῶν εὐρέθη.

Μνήμη Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.

Στίχ. Μνηστήρ Ἰωσήφ· ᾧ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
Μνηστήν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.

Στίχ. Ἔχει Γραφὴ πατρός σε καὶ μητρὸς δίχα,
Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδέκ τοὺς τόκους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.

Στίχ. Ὑψιστον εὐρῶν ἀξίως ἐπαινέτην,
Ἰώβ ἐπαίνων οὐ δέη τῶν γηινῶν.

**Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὡρ καὶ
Ἀαρῶν τῶν ἱερέων.**

Στίχ. Σὺν Ὡρ Ἀαρῶν προγράφει Χριστοῦ πάθος,
Ὑψοῦντες ἄμφω σταυρικῶς τὸν Μωσέα.

Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ὑμνεῖν Ἰησοῦ ποῖος ἀρκέσει λόγος,
Ὡι συλλαλῶν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος;

Μνήμη τοῦ ἀγίου Προφήτου Σαμουήλ.

Στίχ. Ὀφθαλμὸν ἡμῖν εὐμενῆ Θεοῦ τίθει,
Ὀφθαλμὲ θεεῖ, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.

Στίχ. Ἀμαρτιῶν ἔλεγχος ὁξὺς ὦν Νάθαν,
Ἡμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.

Μνήμη τοῦ ἀγίου Προφήτου Δανιήλ.

Στίχ. Καὶ θηρία φρίττουσιν ἀρετῆς φίλον·
Ἔργοις Δανιήλ τοῦτο πιστοῦται μέγας.

Μνήμη τῶν ἀγίων τριῶν Παίδων.

Στίχ. Καὶ πῦρ, τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος·
Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παῖδας δρόσος.

Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραάμ.

Στίχ. Νεύσει Θεοῦ καὶ στείρα νικᾶται φύσις·
Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ρεβέκκας, γυναικὸς Ἰσαάκ.

Στίχ. Καὶ τὴν ἀρίστην τὴν γυναικῶν Ρεβέκκαν.
Ἄριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινωνὸν λέχους.

Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.

Στίχ. Λείας προσώπῳ Κύριος μὴ δοὺς χάριν,
Κυήσεως δίδωσι τῇ μήτρᾳ χάριν.

Μνήμη τῆς δικαίας Ραχήλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.

Στίχ. Θεοὺς πατρώους ἡ Ραχήλ, κλέπτει πόθῳ·
Ἐν ἐσχάτῳ δὲ τὸν Θεὸν ποθεῖ Λόγον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσινέθ, γυναικὸς Ἰωσήφ τοῦ παγκάλλου.

Στίχ. Κάλλει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
Ἡ δ' Ἀσινέθ μοι τὰς ὑφ' ἥλιον κόρας.

Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωυσέως.

Στίχ. Ἄσωμεν, εἰπέ, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νῦν Μαρία.

Μνήμη τῆς δικαίας Δεβόρρας, τῆς κρινάσης τὸν Ἰσραήλ.

Στίχ. Ὑπὲρ γυναικας ἡ Δεβόρρα τὴν φρένα,
Βάθει φρενὸς κρίνουσα λαὸν Κυρίου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ρούθ.

Στίχ. Ἔθνος λιποῦσα Ρούθ ἑαυτῆς καὶ σέβας,
Ἔθνει προσήλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.

Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας, πρὸς ἣν Ἡλίας ἀπεστάλη.

Στίχ. Ἄσπαρτον εἶχε τὴν τροφὴν Σαραφθία,
Καινὸν λαχοῦσα λήιον τὸν Ἡλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχισσῆς τὸν Ἐλισσαῖον.

Στίχ. Ἐλισσαῖός σοι κλειθρα νηδύος λύει,
Ὡι κλειθρα Σωμανίτις ἠνοιξας δόμου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδίθ, τῆς ἀνελούσης τὸν Ὀλοφέρην.

Στίχ. Ὅν πᾶς ἀνὴρ ἔφριτε δεινὸν ὀπλίτην,
Γυνὴ καθεῖλεν, Ἰουδίθ, Ὀλοφέρην.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθήρ, τῆς λυτρωσαμένης τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.

Στίχ. Ἐσωσεν Ἐσθήρ ἀνδρας Ἰσραηλίτας,
Ἄιδου κυνὴν μέλλοντας ἐνδύναι πάλαι.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουήλ μέγαν,
Νικᾶ Φενάνναν Ἄννα πολλὴν ἐν τέκνοις.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.

Στίχ. Κανὼν πρόκειται σωφρονούσαις ἐν βίῳ,
Ὁ τῆς Σωσάννης σωφρονέστατος βίος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * * * *